



**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
«НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ЗДМУ – 2021»**

**В РАМКАХ І туру «ВСЕУКРАЇНСЬКОГО КОНКУРСУ СТУДЕНТСЬКИХ
НАУКОВИХ РОБІТ З ГАЛУЗЕЙ ЗВАНЬ І СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ
У 2020 – 2021 Н.Р.»**

5 лютого 2021 року

Запоріжжя – 2021

Висновки. Впродовж всієї історії людства існувало багато перешкод для вивчення будови людського тіла, але в наш час, незважаючи на низку проблем, використання трупного матеріалу є невід'ємною частиною навчального процесу при вивченні анатомії людини при дотримання норм біоетики.

СПОСІБ ЖИТТЯ ЯК ФАКТОР ЗБЕРЕЖЕННЯ ЗДОРОВ'Я КРІЗЬ ПРИЗМУ ФІЛОСОФІЇ СТОЇЦИЗМУ

Стьопіна О.А., III медичний факультет, 1 курс
(наук. кер. доц. Мегрелішвілі М.О.)

Життя сучасної людини сповнене переживаннями, стресами та проблемами, що негативно відбивається на її фізичному та психічному здоров'ї. У намаганнях нейтралізувати дію цих шкідливих факторів, пересічна людина звертається до різноманітних засобів: займається різними видами спорту, знаходить собі творчі хобі та ін. Одним з можливих способів відволіктися від стресової ситуації є звернення до філософії, в якій, вже у добу античності, у різних філософських школах, мислителі розмірковували про те, що ми зараз називаємо, здоровий спосіб життя. Розглянемо деякі ідеї та поради представників однієї з таких шкіл - стоїцизму.

Мета: дослідити та виділити серед ідей стоїцизму ті, що стосуються збереження здоров'я. З'ясувати, які з них актуальні для людини у сучасному суспільстві.

У роботі ми спираємось на праці Сенеки, Марка Аврелія та книгу П. Адо «Що таке антична філософія?».

З'ясуємо основні поняття. Згідно визначенню у преамбулі Статуту Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), здоров'я - це не лише відсутність хвороб або фізичних дефектів, а й стан повного фізичного, психічного та соціального добробуту. Одним з поширених визначень здорового способу життя є наступний - це спосіб життя людини, спрямований на збереження здоров'я, профілактику хвороб, і укріплення організму в цілому. Загальновідомо, що здоров'я людини на 50 відсотків залежить від способу життя, тому варто все робити для його збереження.

У різні часи філософи надавали здоров'ю різного значення. Дехто вважав, що здоров'я є тільки тоді, коли особа сильна тілом, а інші - коли особа перебуває у гармонії з собою та своїми думками. Останню тезу поділяли філософи-стоїки Сенека та Марк Аврелій. Вони надавали більшого значення духовному здоров'ю, забуваючи про те, що фізичне і духовне здоров'я можуть існувати тільки в єдності.

Так, Сенека, у сьомому листі до Луцілія, наголошує на тому, що варто уникати скупчення людей, передусім тому, що спілкування із багатьма із них може бути шкідливим. Нам нерідко зустрічаються люди з негативними думками і діями. Поспілкувавшись з такими, ми піддаємося сильному емоційному впливу, частіше за все, негативному.

У восьмому листі до Луцілія, ми бачимо, що Сенека не береже свого здоров'я, працюючи днями і ночами, не даючи собі перепочинку і відмовляючись від сну. При цьому, він дає раду, як дотримуватися здорового способу життя - догоджати своєму тілу лише настільки, наскільки це потрібно для підтримки його міцності, поводитись з ним суворо, щоб воно не припинило коритися душі. Власне і ця порада і той стиль життя, якого дотримується Сенека, викликає сумніви у питанні попередження хвороб і, напевно, може бути схвалене сучасними медиками.

У чотирнадцятому листі до Луцілія Сенека підкреслює те, що людям властиво любити своє тіло, охороняти його, але він заперечує служіння тілу. Сенека вважає, що ми повинні найпильніше дбати про своє тіло, але коли того вимагатиме чи то розум, чи гідність, чи обов'язок, то не завагаймося кинути його у вогонь.

Звертаючись до філософії Марка Аврелія, розглянемо його вправи для особистого «Я». Вони проаналізовані у книзі П. Адо «Що таке антична філософія?». Основа вправ полягає в тому, що потрібно відділити власне «Я» від того, що вас тривожить, від проблем, які були в минулому і можуть відбутися в майбутньому. Тобто якомога більше приділяти часу життю у гармонії з собою, наповненню свого життя радістю і щастям. Ця вправа зводиться до уваги до самого себе і пильності своїх вчинків і думок. Отже, Марк Аврелій стверджує, що потрібно жити тут і зараз, не зважаючи на турботи та незгоди.

Таку зосередженість на теперішньому моменті передбачає і, так звана, «вправа помирання». Адже сама думка про можливу смерть надає цінності кожній хвилині життя і кожній дії. Той, чия увага і думки прикуті до теперішнього моменту, має дві абсолютні цінності. Це існування і моральний намір. Людині більше немає чого бажати, вона щаслива повною мірою. Зрозуміло, що ця вправа допомагає бачити, сприймати світ та своє теперішнє існування по-іншому.

Оскільки сучасне життя сповнене стресами і негативом, то, заради збереження здоров'я, потрібно вміти «перемикати свої думки» на позитив, відштовхувати від себе непотрібні переживання.

Отже, філософія стоїцизму дає правильне осмислення проблем, переживань та їх вирішення і абстрагування від них в житті людини. Вона ніби спрямовує людину у річище позитивних думок та досягнення атараксії, вчить бути гідною, незалежно від обставин. Ми можемо погодитись з більшістю наведених ідей і порад філософів-стоїків, але, деякі (суворе поводження з тілом відповідно до Сенеки), навряд відповідають сучасним уявленням про здоровий спосіб життя.

Таким чином, для того щоб мати повноцінне життя та бути цілком здоровим, варто прислуховуватися до конструктивних порад філософів-стоїків у питанні духовного здоров'я. І звичайно, до власного організму в питаннях здоров'я фізичного.

«ЗА» ТА «ПРОТИ» ПРЕЗУМПЦІЇ ЗГОДИ НА ЗАБІР ОРГАНІВ ДЛЯ ТРАНСПЛАНТАЦІЇ: УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ

Шингур В. С., ІІ медичний факультет, 1 курс
(наук. кер. доц. Спиця Н.В.)

Останнім часом виникає все більше питань, пов'язаних зі змінами у вітчизняному законодавстві щодо трансплантації органів. Є пропозиція змінити презумпцію незгоди на трансплантацію органів від померлого донора на презумпцію згоди, що в дійсності надає можливість збільшити обсяг кількості анатомічних матеріалів, так необхідних багатьом пацієнтам в Україні.

Тому, актуальним стає питання - чи потрібно людині за життя надавати згоду на забір органів для трансплантації? Чи мають право родичі розпоряджатися тілом померлого? Які «за» і «проти» несуть у собі зміни законодавства, якщо вони відбудуться?

«Презумпція незгоди», встановлена в нашій країні, має на увазі те, що клітини, тканини, а також органи мають всі шанси бути вилучені з тіла загиблого тільки у тому випадку, в разі якого загиблим було однозначно оголошено схвалення на подібний забір. У зв'язку з наявним у країні закону посмертного донорства органів і тканин дозволяється оформлювати згоду в усній формі, або зазначати у карті донора, правах на водіння машини або посвідченні особи, чи в лікарській карті або реєстрі донорів. У разі, якщо покійний при житті не залишив ні позитивного, ні чітко